

Slappe dweilen

Natuurlijk, niemand vindt het geweldig om met gif in de weer te zijn, maar diezelfde beheerder heeft ook te maken met een gemeenteraad die meer dan ooit scherp op de kleintjes let

De sector is in de ban van het aanstaande verbod op het gebruik van chemie op verharding. Hoewel onze overheid in staat is echte duidelijkheid keer op keer uit te stellen, lijkt iedereen er toch wel van overtuigd dat het in 2016 echt gaat gebeuren. We kunnen de veldspuit aan de wilgen hangen en moeten het maar op een andere manier zien te fiksen. De markt, vooral de aanbieders van alternatieve technieken, klaagt daarbij lekker door. Omdat de overheid zo twijfelachtig is bij het geven van hom of kuit, schuiven veel beheerders de uiteindelijke beslissing steeds maar voor zich uit. Dat is overigens geen exclusief Nederlands trekje. Uit een interview met Michel Tuteleers van de gemeente Tienen in België, die al dit jaar zijn overgestapt op chemievrij beheer, blijkt hetzelfde. Ook daar wachten beheerders tot vijf voor twaalf voordat ze echt in actie te komen.

Groenbeheerders zijn slappe dweilen die ieder probleem dat niet van hen is, driftig opzuigen. Met dat opzuigen is niets mis, maar zorg dan wel dat je daarvoor betaald krijgt

Je zou misschien willen dat het anders was en dat beheerders uit een diep besef van idealisme en liefde voor het milieu op eigen initiatief de beslissing nemen. Zeker voor de kleinere gemeentes is dat een illusie. Natuurlijk, niemand vindt het geweldig om met gif in de weer te zijn, maar diezelfde beheerder heeft ook te maken met een gemeenteraad die meer dan ooit scherp op de kleintjes let. En gemiddeld zullen groene begrotingen de laatste jaren fors zijn gekrompen. Je hoeft daarom geen hogere wiskunde gestudeerd te hebben om te concluderen dat chemievrij onkruidbeheer

voor het milieu weliswaar winst inhoudt, maar voor de algemene staat van het groen in de openbare ruimte geen goed nieuws is. In de wereld van de aanbieders en fabrikanten van onkruidmethodieken en -machines is dat overigens vloeken in de kerk. Er worden weliswaar iedere dag nieuwe methodes en machines ontwikkeld die goedkoper, sneller en efficiënter werken, maar ouderwetse chemie zal voorlopig echt het goedkoopste blijven. Natuurlijk kun je dat uit een commercieel oogpunt ontkennen. Dat lijkt mij uitermate dom. Alleen als je erkent dat het duurder is, kun als beheerder aanspraak maken op meer budget en vooral budget uit andere bronnen. Chemie op verharding is geen probleem van openbaar groen, maar van waterbedrijven, of het riool misschien. Waarom betalen zij dan niet mee? Laatst maakte iemand tegen mij de vergelijking: 'groenbeheerders zijn slappe dweilen die ieder probleem dat niet van hen is, driftig opzuigen. Met dat opzuigen is niets mis, maar zorg dan wel dat je daarvoor betaald krijgt.' Chemie op verhardingen is overigens niet het enige voorbeeld. De eikenprocessierups, in essentie een gezondheidsprobleem, is een ander.

Hein van Iersel (hoofdredacteur)
hein@nwst.nl

P.S. Ik heet u graag van harte welkom op onze 'Week van het Onkruid' op 14, 15 en 16 april; zie www.weekvanhetonkruid.nl

Stuur of twitter dit artikel door!
Scan of ga naar:

www.stad-en-groen.nl/artikel.asp?id=41-5116